δκπάνη πάντοτε τῆς πλουσιοπαρόχου γραίας ψωροκώσταινας.

Ὑποθέτομεν πρὸς στιγμήν, ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ μὴ εἶχε κάμει τὰς μεταβολὰς ταύτας. Τότε τὸ δημόσιον ἤθελεν οἰκονομήσει ἥμισυ περίπου ἑκατομμύριον δραχμῶν, ποσὸν εἰς τὸ ὁποῖον δὲν φθάνει πιστεύομεν ἡ οἰκονομία τῶν φακέλλων καὶ τῶν ἡμερο δεικτῶν τῶν δημοσίων γραφείων.

Οὗτος εἶναι ὁ θησαυρὸς τὸν ὁποῖον ὑποδεικνύομεν εἰς τὸν κ. Δηλιγιάννην, θησαυρὸς πλέον ἀρνητικός, ἀφοῦ ἔγειναν ἤδη αἱ δκπάνκι. Διότι καὶ εἰς αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ τὴν παντοδυναμίαν ἐπίσης καὶ εἰς τὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ὑπάρχει μία ἐξαίρεσις. Ὅτι καὶ οἱ δύο δεν ἠμποροῦν πλέον νὰ μὴ ἔχουν κάμει, ὅτι ἤδη ἔκαμαν.

Ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι ἀνάλογοι θησαυροὶ τοὺς ὁποίους δύνατκι νὰ οἰκονομήσῃ ὁ κ. Δηλιγιάννης. Διότι ἀκ μὴ δὲν ἔγειναν αἱ μεταβολαὶ τῶν Ἀστυνόμων τῶν Εἰσαγγελέων, τῶν Ἐφετῶν, προέδρων πρωτοδικῶν, προέδρων, προξένων, οἱ ὁποῖοι εἶναι μὲν ὀλιγότεροι, εἶναι ἀλήθεια, ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐπιστρατευσίς των καὶ ἡ κινητοποίησις εἶναι πολὺ δκπανηρότερα τῆς τῶν πτωχῶν εἰρηνοδικῶν καὶ τῶν γραμματέων των

Θὰ ἀπαντήσῃ ἴσως ὁ κ. Δηλιγιάννης, ὅτι τὸ δικασκόρπισμα τοῦτο τῶν ὑπαλλήλων τοῦ κράτους εἰς τοὺς 32 ἀνέμους κοστίζει μὲν ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον εἰς τὴν πολύφερνον κυρίαν Ψωροκώσταιναν, ἀλλὰ τὸ ἀπαιτοῦν ... οἱ βουλευταί.

Εἰς τὴν δικαιολογίαν ἐν τούτοις ταύτην ἡμεῖς ἀπαντῶμεν, ὅτι τοῦτο ἦτο πρόσθετος λόγος νὰ μὴ γείνῃ τὸ δικασκόρπισμα.

Ο ΑΝΩΝΥΜΟΣ

Ὅταν ὅλα τὰ δίκαια θὰ εἶνε ἴσα, ὅλα τὰ δίκαια θὰ καταντήσουν ἄχρηστα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Νὰ καταργηθῇ ἡ θανατικὴ ποινή, μάλιστα. Ἀλλὰ νὰ κάνουν τὴν ἔναρξιν τῆς καταργήσεώς των οἱ κ. κ. δολοφόνοι.

Ὁμολογουμένως, βλέπω ὅτι ὁ ἄνθρωπος τελειοποιεῖ καθημερινῶς τὰ πάντα περὶ ἑαυτόν ἀλλὰ δὲν βλέπω νὰ τελειοποιεῖται καὶ ὁ ἴδιος.

Ὁ Θεὸς ἀμείβει τοὺς ἐναρέτους. Τὸ μόνον κακὸν εἶνε πῶς δὲν τοὺς ἀμείβει κάθε Σάββατον,

Ἐμπιστεύεσθε τοὺς ἀνθρώπους ὅσο καὶ τὸν καιρὸ καὶ παίρνετε μαζῆ σας πάντοτε τὴν ὀμπρέλλα σας

Ἀλφόνσου Κὰρρ

ΣΤΗΝ ΣΤΟΑ ΛΙΖΙΕΡΗ

ἕνα μόνον καλλιτεχνικὸν ἐργοστάσιον γυναικείων καπέλλων καὶ μία μόνον πλουσιωτάτη ἀποθήκη πτερῶν ὑπάρχει—τὸ κατάττημα τοῦ κ.

Π. ΧΡΗΣΤΟΥΛΙΑ

Στὰ γυναικεῖα καπέλλα ΛΙΔΑ
Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ ΨΑΛ- 18
Γοῦστο Παρισινὸ ΔΙΟΠΗ Ὁδὸς Εὐ-
Εἰδικότης ΚΑΛ- αγγελιστρίας 18

ΤΑ ΚΑΠΕΛΛΑ ΣΑΣ ΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΕΡΑ
ΤΑ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ὦ Ἀτθίδες, ΤΑ ΙΔΙΟΤΡΟΠΩΤΕΡΑ
ΚΑΠΕΛΛΑ ΕΙΣ ΤΟΥ Γ. ΒΛΑΝΤΗ
12—Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας—12

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥΜΕΝΟΣ

Φίλτατε «Νουμᾶ»,

Ἐκαυτηριάζατε ἐσχάτως ἐσεῖς οἱ δημοσιογράφοι, τοὺς ὑπουργοὺς ποῦ ἔγραψαν πρωτοχρονιάτικες γνῶμες μὲ. . . . ἀνορθογραφίες.

Πῶς λοιπὸν νὰ μείνω κ' ἐγὼ ἀπαθὴς ἐμπρὸς σ' ἕναν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου ποῦ γράφει ἀνορθόγραφα τὸ ὄνομά του;

Πρόκειται διὰ τὸν κ. Καλλιοντζῆν, τοῦ ὁποίου ἡ βιογραφία καὶ ἡ εἰκὼν ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰς «Ἀθήνας» τῆς Κυριακῆς. Ὁμολογουμένως ὅλοι οἱ ἔπαινοι καὶ ὅλα τὰ ἐγκώμια ἁρμόζουν εἰς τὸν διαπρεπῆ ἐπιστήμονα. Τὰ προσυπογράφω μὲ τὰ δυό μου χέρια, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ πάρῃ ὁ κ. Καλλιοντζῆς τὸν χειρουργικόν του πρίονα, νὰ ἀποκόψῃ τὸ ἕνα λάμβδα καὶ νὰ μείνῃ Καλιοντζῆς.

«Καλιοντζῆς» εἶνε, φίλε μου, λέξις τουρκική. Οἱ Τοῦρκοι λέγουν «καλιοντζῆ» τὸν ναύτην τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, ὅπως λέγουν «γκεμιτζῆ» τὸν ναύτην τοῦ ἐμπορικοῦ ναυτικοῦ. Τὸ γράφουν μάλιστα «γαλιοντζῆ» καὶ τὸ προφέρουν «καλιοντζῆ» ὅπως γράφουν «γαβγᾶ» καὶ προφέρουν «καβγᾶ» τὸν καυγᾶν. Καὶ διὰ νὰ λείψῃ μάλιστα κάθε καυγᾶς καὶ κάθε ἀντιλογία, σᾶς προσθέτω ὅτι ὁ καλιοντζῆς ἢ γαλιοντζῆς παράγεται ἐκ τῆς λέξεως γαλιών, ὡς ὠνομάζετο ἓν εἶδος πολεμικῶν πλοίων τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς. Οἱ Βυζαντινοὶ τὸ ἔλεγαν «γαλίων» καὶ οἱ Γάλλοι galion. Ἡ λέξις αὐτὴ ἔχει τὴν ἰδίαν ρίζαν μὲ τὴν «γαλέραν», «γαλεῶτος» κτλ. τὰ ὁποῖα ὅλα γράφονται μὲ ἕνα λάμβδα εἰς ὅλας τὰς γλώσσας.

Ἑπομένως ἂς διορθώσῃ τὴν ὀπογραφήν του ὁ κ. Καλιοντζῆς, καὶ τότε καλλίων γενήσεται.

Ταῦτα καὶ μένω.

Ο. Λεξικόπουλος.

Ο ΤΑΝΑΓΡΑΙΟΣ

Ἐρίτιμε τοῦ «Νουμᾶ» κύριε Διευθυντά,

Ἄσμενος ἀναγινώσκων τὴν σὴν τριθημιολίαν, (ἐπειδὴ ἀνὰ πᾶσαν τρίτην καὶ ἡμίσειαν τῆς ἑβδομάδος ἡμέραν ἐκδιδόμενον τὸν «Νουμᾶν» οὐκ ἔξεστι μοι ἐφημερίδα καλέσαι), γηθοσύνως διεπεξέρχομαι ἐπὶ τῆς Θαλάσσης Ἀρραβῶνα, περίπυστον καὶ γλαφυρὸν ναυθιστόρημα τοῦ σοῦ συγγραφέως (συγγραφεὺς γὰρ ὁ ἐπὶ τὸ βαρβαρικώτερον συνεργάτης κεκλημένος δεῖ ὡς ἔμοιγε δοκεῖ ὀνομάζεσθαι, ἐπειδὴ τὸ γράφειν οὐδὲ παρὰ τῇ πολιτικῇ δικονομίᾳ ἐργασία λογίζεται) κ. Ἀγγέλου Τανάγρα.

Ἀγάλλομαι τὸν ἄνδρα καθαρίᾳ τῇ γλώττῃ χρώμενον καὶ παντὸς χυδαϊκοῦ ρύπου ἀπηλλαγμένῃ, πλὴν τινων κακοζήλων ξενισμῶν, ὧν πάντων πρώτιστος τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ.

Ὀψέποτε οἱ πρόγονοι ἡμῶν τὸν τόπον τῆς γεννήσεως αὐτῶν δηλῶσαι ἐβούλοντο, τοπικὰ ἐπίθετα ἔγραφον, ὡς Περικλῆς ὁ Ἀθηναῖος, Πιττακος ὁ Μυτιληναῖος Ἄρα ὁ σὸς Ἄγγελος ὁ ἐκ Τανάγρας δεῖ Ταναγραῖον ἑαυτὸν γράφειν.

Εἰς παραπλήσιον ὁ ἀνὴρ περιπίπτει σφάλμα, ὁσάκις τὰς ἐπὶ κάλλει καὶ ἐρασμιότητι διαλαμπούσας Ἀτθίδας ἐξυμνῶν «Τανάγρας» ταύτας ἀποκαλεῖ «Ταναγραϊαί» εἰσιν, ὦ βέλτιστε, πλαγγόνες.

Ἢ μὴ εὐλαβεῖται ταύτας «Ταναγραίας ἀποκαλέσαι, ἵνα μὴ ἐκ παρηχήσεως «γραίας» ἑαυτὰς ὑπολάβωσιν, ἤτοι γραΐδια; Οὐδεὶς φόβος, ἐπειδὴ ἐν μὲν τῇ καθ' ἡμᾶς «γραῦς» λέγονται, ἐν δὲ τῇ χυδαϊκῇ «γρῆες».

Ἔρρωσο, Νουμᾶ Νομοθέτα, καὶ ἄσπασόν μοι τὸν Τανα-

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ὁδὸς Αἰόλου 172 ΑΡΑΚΟΥ Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Παρὰ τὴν Ε. Τράπεζ.

ΔΙ' ΑΙΘΟΥΣΑΣ, ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΙΚΟΝΕΣ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ-ΙΣΤΟΡΙΚΑ-ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ-ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΤΟ ΕΝΘΥΜΗΜΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Λεύκωμα καλλιτεχνικώτατον ἐκ 15 χρωματιστῶν εἰκόνων ἀρχαίων μνημείων, αἱ ὁποῖαι ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἀληθὲς τῶν Ἀθηνῶν ἐνθύμημα

Γραδενίγα.

Δοκίμαστε λοιπόν, Σκλαβοῦνα. Ἄρχισε τὴν ἐργασίαν. Θὰ γεμίσω τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον θὰ σὲ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ὑπερπόντειον πατρίδα σου. Πρέπει ἡ Πανθέα νὰ χαθῇ.

Ἡ μάγισσα

Ὁ ἄγγελος τῆς σημερινῆς ἡμέρας εἶνε ὁ Ἀνοέλ.

(Προετοιμάζεται διὰ τὸ ἔργον. Ἀφοῦ ἤνοιξε τὸ μαγικὸν βιβλίον ἀπὸ τὸ ὁποῖον κρέμανται μακρὰ λωρία, τὸ ἀποθέτει εἰς τὸ ὑπόβαθρον τῆς Ἀφροδίτης, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύναται ν' ἀναγινώσκῃ ἐντὸς αὐτοῦ. Κλίνει εἰς τὸ μαγκάλι ὅπως μαλακώσῃ τὸ κερί, ἔπειτα ἀναγινώσκουσα χαμηλοφώνως ἀκατανοήτους λέξεις σχηματίζει τὴν μορφὴν μὲ τὰ δάκτυλά της. Ἐν τούτοις ἡ Δόγισσα τὴν παρατηρεῖ μὲ προσεκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ ἐγχύσῃ μέσα στὸ κερὶ τὴν καταστρεπτικὴν δύναμιν τοῦ μίσους της. Ἀπὸ τὴν ὄχθην φθάνει συγκεχυμένος θόρυβος, ὡσὰν θόρυβος μάχης.)

Γραδενίγα (ἀνατριχιάζουσα)

Ἀκοῦτε; Ἀκοῦτε;

Ἡ Πεντέλα γυρίζει πρὸς τὴν σκοπιάν.

Ὀρσόλα (τρέχουσα ἀπὸ τὸν τοῖχον)

Νὰ ἡ Νέρισσα! Νὰ ἡ Νέρισσα! Τὸ πρόσωπον τῆς Ἰακωβέλας εἶνε γεμάτο αἷμα.

(Ἡ Ἰακωβέλα ἐπιφαίνεται ἀσθμαίνουσα, ὠχρὰ μὲ μίαν παρειὰν κόκκινην ἀπὸ αἷμα τὸ ὁποῖον τρέχει ἀπὸ τὴν πληγωμένην παρειάν της. Ἡ Νέρισσα τὴν συνοδεύει κλαίουσα.)

Ἰακωβέλα

Γαληνοτάτη!

Νέριοσα

Γαληνοτάτη!

Γραδενίγα (πλησιάζουσα ὅπως παρατηρήσῃ τὴν Ἰακωβέλαν.)

Γιατὶ τὸ αἷμα αὐτό; Ποῖος σ' ἐπλήγωσε; Ὁμίλει!

(Αἱ κατάσκοποι κάμνουν κύκλον πέριξ τῆς ἀφιχθείσης. Ἡ Μάγισσα δὲν διακόπτει τὸ ἔργον της.)

Ἰακωβέλλα (μὲ φωνὴν πνιγομένην)

Φέρω εἰς τὴν Γαληνότητά σας μαλλιὰ ἀπὸ τὴν ἑταίραν· ἕνα πλόκαμον, ἕνα μεγάλον πλόκαμον...

Γραδενίγα (πνιγομένη ἀπὸ ἀπροσδόκητον χαράν)

Λές, λές.

Ἰακωβέλα

Ἕνα πλόκαμον.....τὸν ἔκοψα ἐγὼ ἡ ἰδία, μὲ τὰ ἴδια μου τὰ χέρια... Ἰδού τον, ἰδού τον!...

(Ψάχνει ἐντὸς τοῦ κόλπου της, ἐνῷ ἐπὶ τῆς παρειᾶς της ἡ Νέρισσα σπογγίζει τὸ αἷμα μὲ τὸ μανδῆλι της, μὲ τρυφερότητα καὶ ἄλγος.)

Γραδενίγα (διευθυνομένη μὲ σκληρὰν χαρὰν πρὸς τὴν μάγισσαν ἥτις ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον της.)

Ἀκουσές; Ἀκουσες; μάγισσα; Ἕνα πλόκαμον ἀπὸ τὰ μαλλιά της... Ὁ θάνατος! Ὁ θάνατος!

Ἰακωβέλα

Ἰδού τον, τὸν ἔχω! σύρει ἀπὸ τοὺς κόλπους της ἕνα πανὶ μὲ χιλίους κόμβους μέσα εἰς τὸ ὁποῖον ἔχει κρυμμένον τὸν πλόκαμον). Τὸν ἔχω...Πρέπει νὰ λύσω τοὺς κόμβους. Εἶνε πολλοί, πολλοί. Καὶ ἂν μποροῦσα θὰ ἔκανα χίλιους. Νέρισσα, τοὺς γνωρίζεις πολὺ καλά, γιατὶ ἐσὺ τοὺς ἔσφιξες! ξεκούμβονε, ξεκούμβωνε!

(Ἐργάζονται ἀμφότεραι ὅπως λύσουν τους κόμβους. Ἐπανειλημμένως ἡ Γραδενίγα τείνει πρὸς τὸ δέμα μὲ ἀνυπομόνους χεῖρας).

Πεντέλα, κατὰ τὸ διάλειμμα, ἀπὸ ψηλά.

Ἡ βάρκες στρέφουν· σπρώχνουν τὰ κουπιὰ στὸ ἐνάντιο ρεῦμα, φαίνονται σὰν νὰ διευθύνωνται πρὸς ἔφοδον. Σηκώνεται μέγας θόρυβος, ἐκεῖ κάτω, ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Πόρτου. Ὅλη ἡ ἀκτὶς εἶνε βυθισμένη στὴ σκιά...Φαίνονται σὰν ἀνταύγειαι φωτός.

Ἰακωβέλα, εὑρίσκουσα τὸν πλόκαμον εἰς τὸ βάθος τοῦ δέματος.

Ἰδού τον, ἰδού τον! Εἶνε ἀρκετὰ μακρός; εἶνε ἀρκετὰ παχύς; τὸν ἔκοψα ἐγὼ ἡ ἰδία μὲ αὐτὸ τὸ ψαλλίδι ποῦ εἶχα πάρει.

Ὀρσόλα.

Πόσο εἶνε μακρός!

Κατερίνα.

Πόσο εἶνε ὡραῖος!

Λουκρητία.

Πόσο λάμπει!

(Ἀκολουθεῖ)

γραίον Ἄγγελον ἀσπασμῷ ἀγγέλων πρὸς ἄστρα—ἵνα κατὰ Νικίαν τὸν Οὔγον εἴπω.

Ἀπόστολος Συναξαριάδης

✳

ΣΗΜΕΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

Κύριε Διευθυντά τοῦ «Νουμᾶ».

Τὴν ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐμφάνισιν τοῦ διαπρεποῦς Βουλγαροφθόνου καπετὰν Ἀρκούδα, τὴν ἐξηγῶ ὡς σημεῖον τῶν καιρῶν. Πέρυσιν, ὅτε πρὸς δυστυχίαν τῆς πατρίδος, δὲν εἴχαμεν Δηλιγιάννην εἰς τὰ πράγματα, αἱ διάφοροι πατριωτικαὶ ἀρκοῦδες καὶ τίγρεις καὶ ὄαιναι, ἔμενον εἰς τὰ σπήλαιά των. Γιατί μαζί μὲ τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ τὰς σανίδας, ἐνέσκηψαν εἰς τὰς πόλεις ; Μήπως ἡ μοῖρα ἔχει γραμμένο διὰ τὸν κ. Δηλιγιάννην νὰ κλείσῃ τὴν πολιτικήν του ἱστορίαν μὲ τρίτον πόλεμον ;

Δέξασθε κ. τ. λ.

Ἀρκουδιάρης

✳

ΟΙ ΡΩΜΗΟΙ ΚΑΙ Ο ΝΟΥΜΑΣ,

Κύριε Διευθυντά,

Συγχαρητήρια εἰς τὸν «Νουμᾶν» τῶν Φαινομένων καὶ τῶν πραγμάτων, εἰς τὰ ὁποῖα εὑρίσκω—μὴ τὸ πάρετε διὰ κολακείαν, ἀφοῦ οὔτε σᾶς γνωρίζω οὔτε μὲ γνωρίζετε—κάτι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τοῦ **Alph Karr** καὶ τοῦ **F. Sarcey** ὁμοῦ μὲ τὴν ὀρθοφροσύνην των. Δὶς τῆς ἑβδομάδος τὰ Φαινόμενα καὶ πράγματα θὰ εἶνε ἀσυγκρίτως καλλίτερα. Κάθε ἡμέραν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρίσκῃ κανεὶς θέματα κατάλληλα, ὅπην ἀρθονίαν αἴγλης καὶ ἂν προσφέρῃ τὸ ρωμαϊκό. Τὰ **Grains de bon Sens** δὲν ἔγραφε καθ' ἑκάστην ὁ **Sarcey** εἰς τὸ **Figaro**, καὶ **Les Guêpes** τοῦ **Karr** ἦτο φυλλον περιοδικῶς ἐκδιδόμενον.

Ὁ ρωμηὸς ἔχει ὅλες τὶς χάρες· ἔχει μάλιστα καὶ ἐξυπνάδα, ἡ ὁποία ὅμως, ἐπειδὴ δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ὀρθοφροσύνην, τὸν ἐκθέτει συχνὰ εἰς κουταμάρες. Ὅποιος στρέψῃ τὴν προσοχήν του εἰς τὸ ὀρθῶς σκέπτεσθαι, θὰ τὸν καμῇ ἀληθινὰ ἔξυπνον. Ἕως τώρα ὁ νοῦς του ἐτράφη μὲ λόγια, μὲ λόγια, μὲ μπουρμπουλήθρες. Ὁ «Νουμᾶς» τὸ ἔκαμε δουλειά του νὰ κτυπήσῃ τὰ λόγια καὶ νὰ ἐργασθῇ διὰ τὰ ἔργα. Τὸ ἔχει μάλιστα ρητὸν ἐπάνω ἐπάνω εἰς τὴν ἐφημερίδα του· καὶ θὰ ἔδιδα καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ρητὸν τὴν προσοχήν· ποῦ δίδω εἰς ὅλα τὰ προγράμματα, καὶ θὰ ἔλεγα κορυφαῖα καὶ αὐτό, ἀλλὰ ἔχω πρὸ ἐτῶν ἐκτιμήσῃ εἰς τὴν «Ἑστίαν» τὸ γερὸ μυαλὸ τοῦ Νουμᾶ καὶ—τολμῶ νὰ εἰπῶ, προκειμένου περὶ Ρωμηοῦ—τὸν χαρακτῆρά του, καὶ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι τὸ ρητόν του δὲν εἶνε φαινόμενον ἀλλὰ πρᾶγμα.

Τρ.—Γ.

✳

ΑΚΟΜΗ ΔΕΝ ΤΗΝ ΕΙΔΑΜΕ

Ἀγαπητέ μου «Νουμᾶ»,

Δὲν νομίζεις ὅτι πολὺς θόρυβος γίνεται εἰς τὰς στήλας τῶν ἐφημερίδων διὰ τὴν δεσποινίδα Φραγκοπούλου ἡ ὁποία θὰ ἐμφανισθῇ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ Βασιλικοῦ ; Δὲν ἀφήνουν οἱ ἄνθρωποι νὰ τὴν ἰδοῦμε πρῶτα κ' ἔπειτα νὰ γράψουν ὅ,τι θέλουν ;

Νὰ σοῦ 'πῶ τώρα τί θὰ γίνῃ ; Ἡ δεσποινὶς Φραγκοπούλου δὲν θ' ἀρέσῃ, ὄχι διότι δὲν εἶνε καλὴ ἠθοποιός, ἀλλὰ διότι τὸ κοινὸν, παραφουσκωμένον ἀπὸ τὴν ρεκλάμαν, θὰ ἔχῃ πολλὰς ἀπαιτήσεις ἀπὸ αὐτήν. Ἂν ἄφηναν τὸ κορίτσι νὰ 'βγῇ στὴν σκηνὴν, χωρὶς τὴν τυμπανοκρουσίαν αὐτὴν τὴν προεισαγωγικήν, θὰ ἤρεσε, εἶμαι ὑπερβέβαιος, διότι ὅλοι ὅσοι τὴν ἔβλεπαν, θὰ ἔλεγαν :

— Μπᾶ ! καλούτσικη εἶνε ἡ καϋμένη !

Ἐνῷ τώρα θὰ 'ποῦν :

— Μπᾶ ! Τόσο μόνον;

Πρόθυμος φίλος σου

Ἀντιρεκλαμίδης

✳

ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΚΥΡΩΣΕΩΣ

Φίλε μου,

Ἕνα φάρμακον ἀλάνθαστον κατὰ τῆς ἀκυρώσεως θὰ προτείνω εἰς τοὺς ὑποψηφίους δι' ἀκύρωσιν βουλευτάς. Νὰ δηλώσουν ὑποταγὴν τυφλὴν εἰς τὸ Κορδόνιον. Ἡ ἐκλογή τους θὰ ἐπικυρωθῇ καὶ μεθαύριον, ἐὰν θέλουν, ἀλλάζουν φρόνημα. Ποῖος θὰ τοὺς κατακρίνῃ ; Μήπως αἱ πολιτικαὶ μεταστάσεις, καὶ χωρὶς λόγον μάλιστα τὰς περισσοτέρας φορὰς, δὲν εἶνε συνηθέσταται εἰς τὸν τόπον μας ;

Ὅλως ὑμέτερος

Ἔδισσον

✳

ΤΟ ΣΜΥΡΝΑΪΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

Ἀξιότιμε κύριε.

Παρὰ τοῦ κ. Ε. Κ. ἐλάβομεν δέκα φύλλα τῆς παρ' ὑμῶν ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «ὁ Νουμᾶς». Δυστυχῶς, παρ' ὅλην τὴν καλὴν διάθεσιν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξοδεύσωμεν ἐν Σμύρνῃ τὸ ἡμέτερον φύλλον διότι μετὰ μεγάλης ἡμῶν λύπης παρετηρήσαμεν ὅτι ὄζει τρομεροῦ μαλλιαρισμοῦ καὶ οὐδόλως ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς ἀξιώσεις τοῦ σμυρναϊκοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον πολὺ ἀποστρέφεται τὴν ἐλεινὴν ταύτην διαστροφὴν τῆς γλώσσης τῶν προγόνων του. Διὰ νὰ ἐννοήσητε δὲ καλῶς τὴν τοσαύτην πρὸς τὸν μαλλιαρισμὸν ἀποστροφήν του ἀρκεῖ νὰ σᾶς εἴπωμεν, ὅτι μόλις ἔλαβον τὸ φύλλον καὶ διέτρεξαν ὀλίγας γραμμάς, το ἐπέταξαν κυριολεκτικῶς εἰς τὰ μοῦτρα τῶν πωλητῶν.

Ζητοῦντες μυριάκις συγγνώμην διότι δὲν δυνάμεθα νὰ φανῶμεν καὶ ἡμεῖς κατά τι χρήσιμοι εἰς το ὑμέτερον ἔργον, διατελοῦμεν μετὰ τῆς προσηκούσης ὑπολήψεως.

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1903

Ὅλως ὑμέτεροι

Βραχνὸς - Μαυρογιάννης

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— Τὸ γράμμα σας τὸ φιλοφρονέστατον τὸ δημοσιεύομεν στὴν στήλην τῆς «Κοινῆς γνώμης», **κύριε Τρ. Γ.**, διότι λέγει πολλὰς ἀληθείας, ὑπερβολικὰς γιὰ τὸν «Νουμᾶ» καὶ εἰλικρινεστάτας γιὰ τοὺς Ρωμηούς. Μὴ μᾶς παρεξηγήσετε. Δὲν τὸ δημοσιεύομεν ἀπὸ αὐτοεκλαμαρισμόν. Τὸ δημοσιεύομεν μόνον ὡς ἐνθάρρυνσιν πολύτιμον τοῦ ἔργου μας, τὸ ὁποῖον δὲν παραπονούμεθα καθόλου διότι δὲν ἐννοήθηκε καλὰ καλὰ ἀκόμη, ἀλλ' ἐκλαμβάνεται παρὰ πολλῶν δυστυχῶς ὡς ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις. Πολὺ θὰ μᾶς ὑποχρεώσετε ἂν κάποτε μᾶς ἐστέλλατε τίποτε, ὡς τὸ σήμερον δημοσιευόμενον—Ἐφημ. «Ἀμάλθειαν» Σμύρνην, φύλλα καὶ ἀπόδειξιν συνδρομῆς σᾶς ἐστείλαμεν ταχυδρομικῶς—κ. **Χ. Βρ. εἰς Σύρον**. Ἐλάβομεν συνδρομὴν καὶ σᾶς ἀπεστείλαμεν φύλλα καὶ ἀπόδειξιν. Εὐχαριστοῦμεν. — Τὴν ἐπιστολήν σας, **κύριε Βραχνὲ καὶ Μαυρογιάννη**, ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπευθύνετε πρὸς τὸν κ. Ἐρ. Καβ. ὁ ὁποῖος μᾶς παρεκάλεσε νὰ τοῦ δώσωμεν φύλλα νὰ σᾶς τὰποστείλῃ πρὸς πώλησιν. Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίζωμεν, οὐχ ἧττον δημοσιεύομεν τὴν ἐπιστολήν σας εἰς τὴν στήλην τῆς «Κοινῆς γνώμης» καὶ διὰ τὴν ἑλληνοπρέπειαν τοῦ ὕφους της καὶ διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ γούστου τοῦ Σμυρναϊκοῦ κοινοῦ, τοῦ ὁποίου παρουσιάζεσθε ἄνευ τοῦ σχετικοῦ πληρεξουσίου, κατὰ τὴν πεποίθησίν μας, ὡς ἀντιπρόσωποι. Μαζῆ μὲ τὴν ἀβροτάτην ἐπιστολήν σας, ἐλάβομεν ἐπιστολὴν καὶ τῶν κ. κ. διευθυντῶν τῆς αὐτόθι ἐκδιδομένης ἐγκρίτου συναδέλφου «Ἀμαλθείας», παρακαλούντων νὰ τοὺς ἐγγράψωμεν συνδρομητὰς εἰς τὸν «Νουμᾶν». — Μᾶς παρεξηγήσατε, φίλτατε κ. Δ. Μ. Σακ...Ὁ Μὰξ Νορντάου καὶ ὡραῖα ἄρθρα ὑπὲρ τῆς Μακεδονίας ἔχει γράψει καὶ ὡραῖα βιβλία, ὡς «τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη» καὶ τόσ' ἄλλ' ἀκόμη. Ἡμεῖς ἐψεύσαμεν διὰ τὸν Μὰξ Ντορντάου, τὸν συγγραφέα τοῦ «Ἐκφυλισμοῦ». Λάβετε δὲ τὸν κόπον νὰ διαβάσετε το βιβλίον του αὐτό καὶ θὰ πεισθῆτε ὅτι δὲν ἔχομεν ἄδικον.—Ἐννοεῖτε ὅτι ὁ κ. Βερναρδάκης, κ. **Ἀττικὲ**, δὲν περιλαμβάνεται εἰς τὸν σωρὸν τῶν συγχρόνων δραματικῶν συγγραφέων. Ἡ θέσις του εἶνε ἐξαιρετικὴ εἰς τὴν φιλολογίαν, ὅπως εἶνε ἐξαιρετικὴ καὶ ἡ διαγωγὴ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Βασ. θεάτρου ἀπέναντι τόσον σεβαστοῦ συγγραφέως. Ὁ «Νικηφόρος Φωκᾶς» δὲν ἐπαίχθη εἰς το Βασιλικον θέατρον, ἀκαιβῶς διότι ἔπρεπε νὰ παιχθῇ. — Τὸ ὡραῖον ἄρθρον σας, **φίλτατε κ. Ζωγρ.** θὰ δημοσιευθῇ στὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς. Εὐχαριστοῦμεν.—Μόλις χθὲς ἐλάβομεν τὸ ποίημά σου, **κ. Ἀγ. Σικ.** καὶ θὰ τὸ δημοσιεύσωμεν στὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν ἀνυπομόνως τὴν περὶ Νίτσε μελέτην σας, τὴν ὁποίαν, παρακαλοῦμεν, νὰ στείλετε εἰς τὸ γραφεῖόν μας γιὰ νὰ τὴν λάβωμεν γρήγορα. — **κ. Ν. Γρ. εἰς Ὀμδουρμαν.** Συνδρομή σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν πρὸς τὸν «Νουμᾶν» ἐκτίμησίν σας. — Τὸ δελτάριόν σου ἀπό το Κιάτον, ἀγαπητὲ **Μπάρμπα**, ἐλήφθη. Εἴθε ἡ εὐχή σου νὰ πιάσῃ, ἔστω καὶ κατὰ το ἥμισυ. — Κον **Ι. Γρ.** Σπέτσες. Μὲ ὅλην τὴν ἐπιφύλαξιν μὲ τὴν ὁποίαν ἐκφράζεσθε στο δελτάριόν σας, ἐλπίζομεν πῶς **πολὺ σύντομα** θὰ τιμηθῇ ὁ «Νουμᾶς» καὶ μὲ κάτι ἰδικόν σας. Ψέμματα ; — Ἐπειδὴ το προς τὴν «Κουκλίτσα σας» ποίημά σας, **κύριε Ἔφεδρε**, εἶνε καθαρῶς προσωπικον, το δημοσιεύομεν εὐχαρίστως εἰς τὴν στήλην αὐτὴν, προθυμότατοι νὰ δημοσιεύσωμεν ἐπίσης εὐχαρίστως στὴν ἰδίαν στήλην καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς κουκλίτσας σας :

ΣΤΗΝ ΚΟΥΚΛΙΤΣΑ ΜΟΥ

Ἀπορῶ τῇ ἀληθείᾳ πῶς ἐνόμισες, φιλτάτη,
ὅτι μέσα στὴν καρδιά μου ὑποκρύπτω τὴν ἀπάτη.
Ἤθελα ἂν ἠδυνάμην νὰ σοῦ δείξω τὴν καρδιά μου.
Ἀφοῦ ἄλλως δὲν πιστεύεις τὸν ἀθῷον ἔρωτά μου.
Ἤθελα νὰ 'δῇς μονάχη ποιὰ εἰκὼν εἶνε κρυμμένη
Ἐκεῖ μέσα χρόνια τώρα εὔμορφή μου ἐρωμένη.

—

Ἐφαντάσθης κἂν κουκλίτσα πῶς μπορῶ νὰ λησμονήσω
ὅτι ἐπὶ ἔτη τώρα προσπαθῶ νὰ σ' ἀποκτήσω ;

. . . . . .

Ξένος ἔρως στὴν καρδιά μου νὰ χωρέσῃ δὲν μπορεῖ.
Ἢ ὁ ἔρως σοῦ καὶ μόνον, ἢ κανένας δὲν χωρεῖ.

Ἔφεδρος

ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΟ "ΑΣΤΥ,,
ΔΕΛΦΩΝ ΚΑΝΤΟΡΩΝ
νθη—φυτὰ—σπόροι
λιθινὸς παράδεισος
ΡΙΘ. 20 ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ

Ἠθικὰ
νεωτερισμοί, χίλια δυὸ πράγματα.
Γ. ΘΕΟΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἔμπορος
9.— Ὁδὸς Εὐαγγελιστρίας—9

ΗΓΕΜΟΝΕΣ
ΑΛΛΟΙ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ
Οἱ κ.κ.
ΧΑΡΟΚΟΠΟΣ & ΜΠΑΡΔΗΣ
Τὸ κατάστημά των κυριολεκτικῶς
τὸ λατρεύουν αἱ Ἀτθίδες

ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ Η "ΜΕΛΙΣΣΑ,,
Παρὰ τὸν ναὸν τῆς Χρυσοσπηλαιωτίσσης. Οἰκιακὴ κουζίνα.—Καθαριότης.—Φτήνια.—Ρετσινάτο θαυμάσιο.
Καὶ μὲ διευθυντὴν τὸν εὐγενέστατον
ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
4- ΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ-4 Ν. ΒΛΑΧΟΥΤΣΗ
Ἐπιδεξιότατα στιγμιαῖος, — Σφραγῖδες ἐξ ἐλαστικοῦ καὶ μετάλλου — Ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς γραφὴν καὶ πρὸς
ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

"ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ"
ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
Ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις
Διευθυντὴς: Δ. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γραφεῖα: ὁδὸς Πινακωτῶν 22 Α.
Εἰκόνες ἐξόχων καλλιτεχνῶν.

ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΜΠΟΤΣΑΡΑΚΟΣ
ΖΗΤΩ Η ΑΙΩΝΙΑ ΝΕΟΤΗΣ! ΜΑΥΡΑ ΜΑΛΛΙΑ
ΜΕ ΧΡΙ ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΓΗΡΑΤΟΣ
Ἐξασφαλίσατε τὰ μαλλιά σας!

Τὸ μυστικὸν
τὸ ἀνεκάλυψαν μὲ τὸ
θαυματουργὸν «Σωζότριχον»
ΣΩΣΑΤΕ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΣΑΣ
ΣΤΗΝ ΟΔΟΝ ΚΟΡΑΗ
ΑΠΟΘΗΚΗ ΣΩΖΟΤΡΙΧΟΥ ΚΑΙ ΒΑΦΗΣ ΤΡΙΧΩΝ

ΤΥΠΟΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ ΚΩΣΤΗ ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΥ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΟΥΛΔΗΣ